

Čebi razbilo. — Judi imajo na Dunaju veliko shodnico, kder so do sedaj molili: Gospod, Bog Abrahama, Izaka in Jakoba, daj nam zopet priti v sveto mesto Jeruzalem. Letos so to molitev opustili, kar kaže, da se Judom pri nas dobro godi in da so na Dunaju našli svoj Jeruzalem. — Meseca novembra bode penzioniranih mnogo generalov in imenovanih 150 stotnikov. — Na Českem in tudi na Dunaju so hotli tamošnji Slavjani napraviti veselice, čijih čisti dohodki bi se bili obrnoli za srbske ranjence. Vlada je veselice prepovedala. Čudno! leta 1870 pa se je za pruske ranjence slobodno pobiralo! — Sedanja hrvatska večina v Zagrebačkem saboru je magjarska in podpira Magjare. To je velika sramota za Hrvate!

Vnanje države. Nekaj časa so naši vladni listi vedno pisali o miru — vse vlade so jim bile miruljubne — turško prašanje, turška vojska, srbsko kraljestvo, vse jim je bilo brez nevarnosti za mir; toda sedaj jim postaja črno pred očmi; pravijo, da je položaj jako resnoben, nevaren in vsak trenutek vojska mogoča. No, in zakaj? Zato ker je srbska vojna pod Črnajevem, potem vsi okraji in mesta in naposled stalni odbor srbske skupščine kneza Milana proglasil za od Turkov neodvisnega kralja. Dunajski listi zahtevajo, naj Avstrija sedaj mahne po Srbih in jih zopet pod turško nadvlado postavi. To se menda ne bo zgodilo, pač pa se utegne med Rusi in Turki vsak trenutek začeti vojska. Vse pomirovanje evropskih ministrov se je razbilo. Rusi so od Rumunije dobili privoljenje, da smejo s 3 oddelki vojne, t. j. s 150.000 vojakov udariti čez Donavo na Turško. Ob enem se pomika grozno število 300.000 konjenikov proti avstrijsko-turški meji. Ves ruski narod zahteva krvavo maščevanje za ubite Bolgare. In večina izobražene Evrope mu prav daje. — Pruska Nemčija vleče odločno z Rusi. — Bavarskemu kralju so v Monakovem zbrani Katoličani poslali pismo udanosti; kralj pa se ni nič zmenil za nje; prav se jim je zgodilo, zakaj pa vedno klepečejo z rečmi, katerih kralj ne porajta in katere se pri Katoličanu že itak nesmejo pogrešati. — Badenski veliki vojvoda je vendar enkrat razpustil ministerstvo, ki je katoliško Cerkvo 16 let preganjalo. — Angleško ljudstvo je zoper Turka, ministri pa ga še vedno, vendar že nekoliko manjše podpirajo. V Severni-Ameriki je velik nemir, ker se stranke pripravljajo na volitev novega predsednika republike. — V katoliški državi Ekvador so frajmavreri napravili zaroto in vrlaga predsednika Borero-ta odstavili in zaprli. — Na Kitajskem trpijo v severnih pokrajinah grozno lakoto; ljudje gladu umirajo. Perzijski kralj je začel pobijati turške tolovaje, ki so mu čez mejo vdrali. — Na otoku Kandiji je turški paša zavrtno začel zapirati in v Carigrad odvažati najodličniše Grke, med temi tudi poslanca dr. Micotaki-ja. To je ves otok iznemirilo zoper Turka.

Za poduk in kratek čas.

Freimavreri, sedanji antikristi.

† Do smrti cesarja Leopolda II. l. 1792. je ravno dozorel grozni sad freimavrerskih početij na Francoskem, kar je marsikomu oči odprlo, tudi Leopoldovemu nasledniku Francu II. Zato je ta l. 1794. po vseh svojih dednih deželah ostro prepovedal vse freimavrerske družbe in enak predlog stavil tudi na nemškem državnem zboru v Regensburgu, kder pa je bil zavržen. Kako trdovratno so se freimavreri v Avstriji tej postavi cesarjevi upirali, vidi se iz tega, da jo je moral l. 1801 ponoviti in vsem uradnikom prisego naložiti, da niso in ne bodo več udje freimavrerskega reda, in da so vkljub temu še itak l. 1812. na Dunaju zasačili zbor freimavrerjev. Ko so te ostro kaznili, izginole so sicer lože, ne pa freimavrerstvo. Občna malomarnost do verskih reči, površnost zlasti v verskem poduku, prostomiseln duh po vseh šolah — to je namreč freimavrerstvo pospeševalo in širilo, dasiravno lož ni bilo. Zato se je tudi zmiraj nabajalo še v Avstriji veliko bratov zapisanih v pruskih in saksonskih ložah. Da je število takih tihih freimavrerjev res bilo veliko, razvidno je iz tega, ker ste se tukaj pri prvi priložnosti l. 1848. osnovali loži v Peštu in na Dunaju, ter veselo začeli svoje delo. Vojaška moč nji je takrat hitro razpodila, in zopet so bratje na tihem čakali ugodnejšega trenutka. Med tem se je naše cesarstvo razdelilo v Avstro-Ogersko monarhijo, to in unstran Litave. Vsak del je dobil svoje ministerstvo in svoje postave. Zraven nas je še velika nesrečna vojska zadela l. 1866. Oba dogodka sta bila freimavrerjem na korist in kmalu so to — in unstran vzdignoli glave po koncu. Že 19. januarja 1868 je vsled njihovega prizadevanja bil izpuščen pristavek v prisegi za uradnike, da niso in ne bodo udje tajnih družeb. Nekteri so že takrat menili, da je čas za nje ugoden, očitno pred svet stopiti. Praška loža „prijateljstvo“ se oglasi prva za postavno priznanje, ali niso bili uslišani, ker naše postave določno vse skrivne družbe prepovedujejo. Drugače pa je na Ogerskem; tam take postave ni, po kateri bi skrivne družbe bile prepovedane, zato so ondi tudi 6. oktobra 1868. dobili dovoljenje lože ustanovljati. Ker dunajski bratje niso imeli upanja, enako privoljenje dobiti, izmislili so si zvižajo. Ustanovili so leta 1869. na Dunaju nepolitično društvo „Humanitas“, ne daleč od Dunaja unstran Litave na ogerski zemlji v Neudörf-l-u pa ložo, ktero je ogerska vlada 26. januarja 1872. dovolila. „Humanitas“ na Dunaju in loža v Neudörf-l-u pa ste ena in ista družba, ker imate obe le en odbor in ravno tiste ude, samo ime je različno. Kedar hočejo udje delati, gredó torej v Neudörf-l, kedar pa se hočejo samo zabavljati, ostanejo na Dunaju. Brat Dr. Lewis o tej loži piše: „bratovska družba na Dunaju in loža v

Neudörf-u tako delate, da nji težko ktera druga loža prekosi; še stare lože bodo morale roko na prsa položivši pripoznati, da jim je ta najmlajša sestra izgled.“ Vendar je tudi prepir kmalu nastal med dunajskimi brati; zato se je dr. Beigel z nekaterimi brati ločil in novo ložo v Požunu l. 1874. ustanovil. Na Ogerskem se zdaj lože vedno množijo, ker jih postave ne prepovedujejo. „Velika loža za Ogersko“ je bila l. 1870. ustanovljena in je imela l. 1874. že 20 podružnic. Leta 1869 se je ustanovila enaka loža višjih razredov, in je imela l. 1874. že 18 podružnic. Od takrat so se gotovo še pomnožile, in se bodo množile, dokler jim država ne postavi trdnega jezca. Pri nas takraj Litave še ni nobena loža pripoznana, pa prizadevajo si vedno, postavno pripoznanje dobiti. Celo v državnem zboru so že zahtevali postave njim na korist prenavediti, pa brez uspeha. Na tihem pa se vendar množijo in krepijo; imajo namreč že več lož na Dunaju in celo dva časnika izdajajo; eden se naravnost „freimavrer“ imenuje.

(Nastavek prihodnjič.)

Pesmi. Zložil Libor val Buren l. snopič. Izdal Matej Stergar, Wien, IV., Karolinengasse Nr. 28, II. Stock, Thür-Nr. 23. To je naslov nove slovenske knjižice obsegajoče 22 lirčnih pesmic, iz katerih veje goreča ljubezen do slovenskega naroda, domovine in svobode. Nam samo pesem: „žalostna mati“ ni všeča. Izdatelj obljubljuje, da še hoče 11 takih snopičev izdati, ako najde dovolj podpore. Knjižica pri izdatelju velja 20 kr., pri bukvarjih pa 25 kr.

Smešničar 40. Bobek: kakov razloček je med možem, ki ima hudo ženo in zvonikom ali turnom? Babek: nobeden; vsaki nosi svoj — križ.

Razne stvari.

(Lilcevidacijski odbor) banke Slovenije misli, da v Mariboru beremo ljubljanski „Tagblatt.“ Ta misel je bosa; da je banko Slovenijo v Logatcu zadela škoda 80.000 fl. nismo izvedli iz Tagblatt-a, ampak od delničarja na Štajerskem, ki pri Sloveniji zgubi više — 4000 fl.

(Ormuški učitelj) Rauschl je pri učiteljskem shodu ptujskem priporočal frajmavterski graški: Volkshilfungsverein in njegov list: „Dorfbote!“ Pojdi se solit! Vrli gosp. Lapajne je nemškutarja spodbil s tem, da je priporočal: Narodno šolo v Ljubljani. Ta gospod je tudi pri celjskem zborovanju štajerskih učiteljev govoril prav izvrstno za povzdigo slovenske šolske književnosti.

(Veliko cesto) namerjavajo narediti od Ormuža do sv. Tomaža na okrajne stroške.

(Radgonski notar) dr. Ziervogel je 64 strank ogoljufal za 22.650 fl. in se pri sodnji v Gradcu zagovarjal s tem, da je moral za mnoge svoje nezakonske otroke skrbeti in da je kot notar imel

malo zaslužka. To mu bo težko kdo veroval; no-tarji imajo povsod precej dela in zaslužka! Dobil je 6 mesecev težke ječe.

(Posestnik Miha Mejovšek) v Zrečah pri Konjicah je v nekih judovskih premogovih jamah pri strelu bil zasut in umorjen, ter je zapustil 6 otročičev in drugo še mlado ženo in posestvo.

(Utonil) je v Vuhredskem potoku Matija Oder-nik, žagmaster od sv. Antona na Pohorju.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Jož. Čuček 19 gl. (ustn. in letn. dopl.), Kreft 32 gl. (ustn. dopl.), Velebil, Ferk Mat., Jug Fr. in Rakoše po 11 gl.

(Spremembe v Lavantinski škofiji). Č. g. Andr. Fekonja je vmeščen za 3. kaplana v Celji. Čč. gg. Ant. Borsečnik in Fr. Feuš se podata na vseučilišče v Innsbruk v nadaljevanje bogoslovskih nauk.

(Dražbe) v tretjič 30. sept. Štefan Šurc v Cvetkoveih 2095 fl.; 2. oktobra Jožef Jarec v Stranica 6095 fl. Miha Tanšek v Rakitovcu; 3. okt. Janez Vrčnik v Borovji 1365 fl. 4. okt. Jožef Masten v Loprsiču 2750 fl. 6. okt. Anton Florijančič pri sv. Miklažu na Dravskem polju 1805 fl. Juri Sivka v Trnem, 9. okt. Martin Romič v Babjemvrhu.

Listič uredništva. G. M. R. pri sv. M. pri Ormužu: zaradi Vašemu sicer vrljenu spisu podobnega sestavka je urednik Vaterlanda obsojen na 4 mesece v ječo in 500 fl. zgube pri kauciji. Kar trpinjo, temu se javno ne sme dati ime, kakoršno Vi rabite. Prav imate, a na dan se tako ne more — brez lastne škode! Sicer pa bo za sedaj že zadosti o okrajnih volitvah! Hvala!

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁴²/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	7	80	5	90	5	50	3	50	5	60	5	30	5	60
Ptuj	7	40	6	35	5	20	3	20	6	—	4	80	5	—
Mahrenberg	10	10	7	25	5	70	3	70	5	75	7	80	5	69
Gradec	9	2	6	87	4	88	3	33	4	85	—	—	5	50
Celovec	8	72	6	58	4	82	3	12	5	66	4	46	6	12
Ljubljana . . .	8	45	6	17	4	55	3	28	5	40	4	39	6	—
Varaždin . . .	8	—	6	40	5	80	3	60	5	60	7	—	5	20
Zagreb	11	—	7	—	6	60	3	—	7	—	—	—	—	—
Dunaj	11	25	9	35	8	50	7	50	6	75	—	—	—	—
Pešt	10	—	8	18	6	88	6	40	6	—	5	—	—	—

Loterijske številke:

V Trstu 23. septembra 1876: 86 46 13 89 44.

V Lincu „ 41 12 20 45 44.

Prihodnje srečkanje: 7. oktobra. 1876.